

NY MUSIK

Hemma hos

– Chris Newman

High Blood (double) (2005) – uruppförande

Four Body Ghosts No. 1 & 2 (2008)

Artist at Home (2012) – uruppförande

Studies for the Right and Left Hands (2017) – uruppförande

Kristine Scholz och Mats Persson – piano

Måndagen den 6 november 2017, kl. 19.00

Caroli församlingshem, Borås

Chris Newman (f.1958) besökte Borås första gången redan 1994 och hör sedan dess till de flitigast framförda tonsättarna i Ny Musik. Det kan väl kanske räcka som presentation?

Tilläggas kan måhända att Newmans skriftspråk är lika egenartat som hans musik och hans bildkonst (och knepigt att översätta), så det finns nog anledning att presentera hans verkkommentarer även i original:

High Blood (double) (2005) is a double blind rewrite & a clef twist (so now you know) making use of a well-known late 18th century composition. ‘Blind rewrites’ are a kind of solid-state development, (as opposed to thematic, organic, classical motivic development), whereby the original rhythm remains, but the pitches slip into new positions. Here the same composition is taken twice and rewritten blind for each of the pianos, the role of the hands (the clefs) being swapped round in the second piano (piano B). This is like taking the whole original sonata & placing it elsewhere en bloc, simply lifting it up in completion with a crane & dumping it into a completely new context, a new landscape, a new country. (30/Sept -17)

High Blood (double) (2005) är en dubbel omskrivning i blindo & och ett klavbyte (så nu vet ni det) som utgår från en välkänd komposition från sent 1700-tal. ”Omskrivningar i blindo” är ett blockartat sätt att utveckla (till skillnad från tematisk, organisk eller klassiskt motivisk utveckling), varvid rytmerna förblir desamma, medan tonhöjderna byter position. Här har samma komposition använts två gånger och skrivits om i blindo för vart och ett av pianona, så att händerna (klaverna) har bytt plats i det andra pianot (piano B). Detta är som att ta hela originalsonaten på en gång & placera den någon annanstans, helt enkelt lyfta upp den i sin helhet med en kran & dumpa den i ett helt nytt sammanhang, ett nytt landskap, ett nytt land.

Regarding *Four Body Ghosts* which were (and still are being) written in March 2008, for piano 3 hands, these are essentially solo songs (unaccompanied) + a cut up solo piano piece, played simultaneously, one moving the opposite way from the other regarding the direction of its mode of making. The ‘song’ line started life as songs (both vocal & piano part) which are formatted out into a single vocal line, as if the entire song material would be vocalised, the piano piece started life as a monody (an ironed out piano piece) which is now being verticalised back using a plotting technique – which is usually reserved for creating material from scratch – as if you were creating the already-existing, the given, to put it back into being ‘first-time’ material. So the relatively fresh here sounds jaded and the much abused sounds fresh. *Four Body Ghosts* is dedicated to Kristine and Mats. (14 March -08)

Vad gäller *Four Body Ghosts* för piano tre händer skrevs det (och skrivs fortfarande) i mars 2008. De är i grund och botten solosånger (oackompanjerade) plus ett isärklippt pianostycke, som spelas samtidigt. Båda rör sig i motsatt riktning i förhållande till den ursprungliga när det gäller sättet på vilket de kommit till: ”Sång”-stämman är från början sånger (både röst och piano) vilka omformats till en enda melodisk linje, som om sångernas hela material vokaliserats. Pianostycket är från början en monodi (ett utkavlat pianostycke) som nu vertikaliserats tillbaka med hjälp av en plottningsteknik – vilken i normala fall reserveras för att skapa material från scratch – som om man skapar något redan existerande, något givet, och låter det bli ”förstagångsmaterial”. Det relativt fräscha klingar här alltså slitet, och det helt nedslitna klingar fräscht. *Four Body Ghosts* tillägnas Kristine och Mats.

Ingen lär för övrigt ännu har sett *Four Body Ghosts* båda återstående satser, som ju enligt uppgift fortfarande skrevs i mars 2008, inte ens tonsättaren...

Artist at Home (2012) is an appropriation of the most famous piece of classical music in Western civilisation, a kind of ‘him & me’ set up (the ‘him’ being Beethoven), like taking Beethoven, the most official of the cultural scene & putting him into a personal circumstance, like bringing him home. I skew the Beethoven & add my own material. This is in no way quotation – this is usage. It is also a model for the inside-outside situation of our existence, the act of perception itself, the ‘outside’ being Beethoven, the inside being me. In a very different way, Ives appropriated the same piece in his Alcotts movement from the *Concord Sonata*, in a sense turning it into the domestic. (30/Sept -17)

Artist at Home (2012) är en omarbetning av västerlandets mest kända klassiska stycke, ett slags ”han & jag”-arrangemang (där ”han” är Beethoven), som att ta Beethoven, den kulturella världens mest officiella och stoppa in honom i ett personligt sammanhang, som att ta med honom hem. Jag vrider på Beethoven och lägger till mitt eget material. Detta är absolut inte att citera – detta är att använda. Det är också en modell för det insides/utesidesförhållande som präglar vår existens, själva perceptionsakten, där Beethoven är ”utsidan”, och jag själv är insidan. Ives omarbetade samma stycke på ett totalt annorlunda sätt i Alcotts-satsen i sin *Concord Sonata*, så att det så att säga blev hans eget.

Artist at Home har sin upprinnelse i det olycksaliga Ny Musik-projektet då en rad tonsättare ombads skriva något för solocelsta. Några av dessa verk har senare uruppförts på piano (Mats Perssons *Animal coeleste* och Zoltán Jeney's *Ursus*) respektive orgel (Christian Wolffs *Celesta*). Hit hör alltså också den betydligt kortare ursprungsversionen av *Artist at Home*. Det nu aktuella verket för två pianon är noterat på tre system varav de båda undre även kan framföras som solopianostycke.

Studies for the Right and Left Hands (2017) is also a ‘him & me’ situation (again with B.) (An die ferne Geliebte). But not so much an appropriation more again a model for the act of perception per se (the inside/outside set-up). In this particular composition one piano takes on the right hand circumstance (the R.H. of my piece & the R.H. of B’s) which involves a literal translation of B’s R.H. into the bass clef, & the other the left hand circumstance, which then of course involves literally translating my L.H. into the treble clef together with the Beethoven “correctly” rendered. (30/Sept -17)

Studies for the Right and Left Hands (2017) är också ett ”han & jag”-arrangemang (åter med B.) (An die ferne Geliebte). Men inte så mycket en omarbetning som snarare en modell för perceptionsakten i sig (insides/ustidesförhållandet). I just denna komposition tar sig det ena pianot an det högerhänta (h.h. i mitt stycke & h.h. i B:s) vilket innebär en bokstavlig översättning av B:s h.h. till basklav, & det andra det vänsterhänta, vilket naturligtvis innebär att bokstavligen översätta min v.h. till diskantklav tillsammans med Beethovens som återges ”korrekt”.

C. Newman